

L kapitola 13.

[1] Právě tehdy k němu přišli někteří se zprávou o Galilejcích, jejichž krev smísl Pilát s krví jejich obětí. [2] On jim na to řekl: "Myslíte, že tito Galilejci byli větší hříšníci než ti ostatní, že to museli vytrpět?" [3] Ne, pravím vám, ale nebudete-li činit pokání, všichni podobně zahynete. [4] Nebo si myslíte, že těch osmnáct, na které spadla věž v Siloe a zabila je, byli větší viníci než ostatní obyvatelé Jeruzaléma? [5] Ne, pravím vám, ale nebudete-li činit pokání, všichni právě tak zahynete." [6] Potom jim pověděl toto podobenství: "Jeden člověk měl na své vinici fíkovník; přišel si pro jeho ovoce, ale nic na něm nenalezl. [7] Řekl vinaři: "Hle, už po tři léta přicházím pro ovoce z tohoto fíkovníku a nic nenalézám. Vytni jej! Proč má kazit i tu zem?" [8] On mu odpověděl: "Pane, ponech ho ještě tento rok, až jej okopám a pohnojím. [9] Snad příště ponese ovoce; jestliže ne, dáš jej porazit." [10] V sobotu učil v jedné synagóze. [11] Byla tam žena, která byla stížena nemocí už osmnáct let; byla úplně sehnutá a nemohla se vůbec napřímit. [12] Když ji Ježíš spatřil, zavolal ji a řekl: "Ženo, jsi zproštěna své nemoci" a vložil na ni ruce; [13] ona se ihned vzpřímila a velebila Boha. [14] Avšak představený synagógy, pobouřen tím, že Ježíš uzdravuje v sobotu, řekl zástupu: "Je šest dní, kdy se má pracovat; v těch tedy přicházejte, abyste byli uzdravováni, a ne v den sobotní." [15] Na to Pán odpověděl: "Pokrytci! Neodvazuje každý z vás v sobotu vola nebo osla od žlabu a nevede ho napájet? [16] A tato žena, dcera Abrahamova, kterou držel satan spoutanou po osmnáct let, neměla být vysvobozena z těchto pout v den sobotní?" [17] Těmito slovy byli všichni jeho protivníci zahanbeni, ale celý zástup se radoval nad podivuhodnými činy, které Ježíš konal. [18] Řekl: "Čemu se podobá Boží království a k čemu je přirovnán? [19] Je jako hořčičné zrno, které člověk zasel do své zahrady; vyrostlo, je z něho strom a ptáci se uhnízdili v jeho větvích." [20] A dále řekl: "K čemu přirovnám Boží království? [21] Je jako kvas, který žena vmísí do tří měříc mouky, až všechno prokvasí." [22] Ježíš procházel městy i vesnicemi, učil a přitom stále směřoval k Jeruzalému. [23] Kdosi mu řekl: "Pane, je opravdu málo těch, kteří budou spaseni?" On jim odpověděl: [24] "Snažte se vejít úzkými dveřmi, neboť mnozí, pravím vám, se budou snažit vejít, ale nebudou schopni. [25] Jakmile už jednou hospodář vstane a zavře dveře a vy zůstanete venku, začnete tlouct na dveře a volat: "Pane, otevři nám", tu on vám odpoví: "Neznám vás, odkud jste!" [26] Pak budete říkat: "Jedli jsme s tebou i pili a na našich ulicích jsi učil!" [27] On však odpoví: "Neznám vás, odkud jste. Odstupte ode mne všichni, kdo se dopouštíte bezpráví." [28] Tam bude pláč a skřípění zubů, až spatříte Abrahama, Izáka a Jáka i všechny proroky v Božím království, a vy budete vyvrženi ven. [29] A přijdou od východu i západu, od severu i jihu, a budou stolovat v Božím království. [30] Hle, jsou poslední, kteří budou první, a jsou první, kteří budou poslední." [31] V tu chvíli přišli někteří farizeové a řekli mu: "Rychle odtud odejdi, protože Herodes tě chce zabít." [32] On jim řekl: "Jděte a vyřídte té lišce: Hle, já vyháním demony a uzdravuji dnes i zítra, a třetího dne dojdu do svého cíle. [33] Avšak dnes, zítra i pozítří musím jít svou cestou, neboť není možné, aby prorok zahynul mimo Jeruzalém." [34] "Jeruzaléme, Jeruzaléme, který zabiješ proroky a kamenuješ ty, kdo byli k tobě posláni, kolikrát jsem chtěl shromáždit tvé děti, tak jako kvočna shromažďuje kuřátka pod svá křídla, ale nechtěli jste! [35] Hle, ve svém domě zůstanete sami. Pravím vám, že mě neuzříte, dokud nepřijde chvíle, kdy řeknete: Požehnaný, který přichází ve jménu Hospodinově."